

Почути голос краян

Хто мені скаже, що він не любить свій край? Думаю, таких людей на Свалявщині не знайдеться. Бо не можна жити в цьому чудовому місці Закарпаття й не бути патріотом своєї землі. Повідаю для всіх відверто, що в цю місцину закохуються не тільки свалявці, а й тисячі українців з багатьох регіонів нашої держави та не менше європейців. І не тільки тому, що маємо лікувальну мінеральну воду, чисте гірське повітря, екологічні харчі, а й привітних та щедрих на добро людей. Нехай мені хтось заперечить, що це не так. Гадаю, таких на Свалявщині немає, такі тут не проживають.

Міг би ще багато описувати красу нашого краю, заглиблюватися в чарівний світ свалявської душі. Ця душа – особлива. Її вже оспівали поети й композитори, змалювали художники. Як, зокрема, наші земляки Олександр Духнович, Євген Станкович, Василь Асталош. Й надалі, сподіваюсь, оспівуватимуть.

Але життя, погодьтеся, більш прозаїчна річ, ніж краса й мистецтво. Ніхто не заспіває, якщо на столі не має крайця хліба... А щоб той хліб мати – треба добре працювати. Усім! Від очільників Свалявщини до тих, хто воду добуває, ліс вирощує, сади плекає.

Далі, шановні співгромадяни, про прозу. Тому прошу перейнятися бажанням зрозуміти цю прозу, бо є вона нашим буденним життям. Як ми її спільно напишемо – такою й книга буде: цікава і змістовна або ж сіра і пуста.

Я – за змістовність!

Так ось, писати таку книгу можуть лише активні, небайдужі люди. Вони, до речі, є унікальним ресурсом для розвитку як громад, так і держави. Погодьтеся, що, прагнучи до інтеграції, влада має набирати європейського вигляду, щоб забезпечити для людей умови, активно брати участь у житті громадянського суспільства.

Нова Громадська рада нещодавно почала діяти при Свалявській райдержадміністрації. Як вважає голова Громадської ради Володимир Станкович, всі зусилля організації мають бути спрямовані на розбудову дійсно демократичного громадянського суспільства й сприяння в масштабах району діяльності місцевої влади. І для цього є всі шанси. Треба лише відмовитись від формальності підходу до співпраці з владою. Це намагається зробити з перших кроків своєї діяльності Громадська рада.

Вважаю, що в перспективі без цього громадського формування немає обходитись жодна більш-менш вагома подія в житті Свалявщини. Але для прийняття колегіальних рішень, створення механізму узгоджених дій та зворотнього зв'язку хотілося б почути й голос краян. Адже громадські ініціативи, окремі пропозиції земляків стануть поштовхом для розв'язання багатьох питань життєдіяльності району.

Впевнений, що до Європи нас приведуть не мітинги та галаси „Ганьба!”, а громадянський вчинок кожного, практичний, діловий. Якщо хочете – трудовий! З

цього починається громадянська позиція, а не з вигуків „Геть!” і „Ганьба!” Це ми вже проходили й не раз. І маємо те, що маємо, як сказав відомий усім політик... Отож цікавить обґрунтована думка кожного щодо розбудови свого підприємства, освітнього чи культурного закладу, свого села чи оздоровчого колективу. Власне, давайте зробимо лад у дворі свого будинку! Позмагаємось: у кого стане кращою садиба на Свалявщині? Не багатшою, а ошатнішою, чистішою, затишною. Це ж ми можемо! А буде садиба гарною – й село таким стане! Не вічно ж тільки Полянню пишатися та її республіканськими відзнаками за благоустрій... Міг би ще багато писати, розмірковувати. Та, зрештою, давайте поміркуємо про наше життя разом. Ось вам і газетна рубрика „Громадська трибуна”. І насамкінець. Кожна ранкова зоря хай буде для всіх ніби новим життям, а кожен день хай залишить по собі любовно зроблене вами діло. Дослухайтесь до своєї душі – там записані усі добрі закони життя. Передайте їх людям...

Микола Орловський,
заступник голови Громадської ради, Заслужений журналіст України.